

H O O F D E N & Z I N N E N

De goede afloop van het sprookje

Er was eens, heel lang geleden, in een ver land, een koningin. Ze heette Tineke Netelenbos, wat een vreemde naam is voor een koningin. Maar het volk vond het prachtig. Iemand had ontdekt dat de gevleugelde woorden tineke netelenbos zich als een versregel laten voordragen, met een prachtige dactyllische hexameter erin. Lang kort kort lang kort kort lang: tineke netelenbos. Bij officiële gelegenheden scandeerden de volksvertegenwoordigers luid de koninklijke naam. Zelf vond de koningin dit maar verkavelijk gedoe, echt iets voor alfa's die latijn kennen en geloven dat een jarenlange onderdompeling in de grammatica van dode culturen mensen voorbereidt op een leven als verantwoordelijk staatsburger. Het plebs hield het kortweg op Staatssecretaris van Onderwijs, een titel waar met de beste wil van de wereld geen dichtelijke ritmiek in viel te ontdekken.

Besturen deed de koningin. En wel op het allerbelangrijkste terrein des levens: het onderwijs. Wat was er mooier dan kleuters op vierjarige leeftijd de eerste leerfabriek te zien binnengaan, die prozaïsch basisschool heet, om ze er jarenlang te zien doorstromen, naar vwo en hbo en wo en wat al niet meer? Wat was er bevredigender dan ze – als ze zelf kinderen hebben – voor een herkansing in de onderwijsstromen te zien springen en als ze senioren zijn nog een derde keer, voor de cursus bloemschikken bij de open universiteit. Permanente educatie, dat was het staatsdoel.

De koningin moest altijd glimlachen als ze dacht aan al die gelukkige leerders, die hun cito testen doen of juist achterover leunen in de studiehuisen. Maar wat er nu toch aan de hand is! De rekenmeesters hebben een pijnlijke ontdekking gedaan. De doorstroming door de leerfabrieken valt een beetje tegen en dat is duur, te duur. Het moet sneller, en beter, en goedkoper. En wat blijkt: studenten die hebben leren lezen en schrijven, stromen trager door dan studenten die hebben leren rekenen. Dus is de remedie simpel: laat voortaan alle studenten verplicht veel rekenen leren. De koningin begrijpt wel dat dit echt een redering is voor rekenmeesters. Ze rekenen een beetje naar zichzelf toe. Haar gezonde verstand zegt haar dat als een aantal studenten die wiskunde gedaan hebben op dit moment sneller studeren dit nog niet betekent dat als iedereen straks wiskunde gedaan heeft iedereen ook sneller zal studeren. De snelle studenten hebben misschien nog andere eigenschappen dan kennis van wiskunde. Ze zijn misschien juist heel goed in taal of geschiedenis of ze kunnen gewoon beter leren omdat ze hebben leren leren. En ja hoor, het plan van de rekenmeesters is nog niet gepubliceerd of er komen meteen welluidende betogen van lieden die niet kunnen rekenen maar des te beter kunnen lezen en schrijven. Het is onzin om mensen die alfa willen worden beta te maken. Met meer rekenen word je geen betere jurist of historicus, met meer lezen en schrijven en geschiedenis en vooral met beter leren lezen en schrijven en nadenken gaan de

rendementen misschien nog wel meer omhoog. Sommigen willen nu een vak filosofie op school of argumentatieleer of meer klassieke of juist meer moderne talen en maatschappijgeschiedenis en economische geschiedenis en nog veel meer. Zoveel verandering tegelijk is natuurlijk niet goed voor de mensen, denkt de koningin. Laten de scholen eerst maar eens goed les geven in de vakken die er al zijn. En ze bedenkt een list.

Eerst laat Tineke Netelenbos, koningin van het onderwijs, proclameren dat de rekenmeesters gelijk hebben en dat er nog twee keer zoveel wiskunde in de het profiel cultuur en maatschappij moet komen dan deze wakkere lieden, in hun ijver toch al overvragend, hebben durven voorstellen. Glimlachend leest de koningin daarna in haar lijfblad welsprekende betogen van verbitterde alfa's. In de volksvertegenwoordiging worden vragen gesteld, die zij op een A4tje heeft laten bezorgen bij een partijgenote. En dan komt zij naar het parlement om daar mee te delen dat zij constateert dat er nog geen draagvlak is voor meer wiskunde en dat we de hele zaak tot de volgende eeuw moeten uitstellen. In de tussentijd mag professor Freud vast een rekenmethode ontwikkelen die vooral geschikt is voor mensen met gevoel voor taal en geschiedenis. Divide et impera, denkt Tineke. Alles moet anders maar niets zal veranderen. Voor het parlamentsgebouw scanderen oudleerlingen van de latijnse school haar naam.